

§ 14.

En Handling, der ellers vilde være strafbar, straffes ikke, naar den var nødvendig til Afværgelse af truende Skade paa Person eller Gods, og Lovovertrædelsen maatte anses for at være af forholdsvis underordnet Betydning.

§ 15.

Handlinger foretagne af Børn under 15 Aar straffes ikke.

§ 16.

Stk. 1. Straffri er Handlinger foretagne af Personer, der paa Grund af Sindssygdом, Aandssvaghed eller anden varigere mangelfuld Sjælstilstand ikke kan anses for at være egnede til Paavirkning gennem Straf. Det samme gælder Forbrydelser, der er Udslag af seksuel Abnormitet, naar Gerningsmanden som Følge af denne ikke kan anses for at være egnet til Paavirkning gennem Straf for saadanne Forbrydelser.

Stk. 2. Saafremt der bliver Tale om at anvende foranstaaende Bestemmelser, skal der indhentes en Udtalelse fra en Læge, der af Justitsministeren er bemyndiget til at afgive Erklæring i saadanne Sager, eller fra Retslægeraadet.

Stk. 3. Dersom en seksuelt abnorm, men i øvrigt normal Person i Medfør af § 72, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 1., underkastes Sikkerhedsforanstaltninger, og han yderligere har begaaet en Forbrydelse, der ikke er Udslag af hans Abnormitet, kan Retten, hvis denne Forbrydelse er af underordnet Betydning i Forhold til den Forbrydelse, for hvilken Sikkerhedsforanstaltninger anvendes, bestemme, at Straffen for den førstnævnte Forbrydelse bortfalder.

§ 17.

Finder Retten Straf anvendelig paa en Person, hvis Sjælsevner er afvigende fra det normale, kan den bestemme, at Frihedsstraf skal udstaaas i en for saadanne Personer indrettet Anstalt eller Anstaltsafdeling. Paa Foranledning af Direktøren for Fængselsvæsenet kan Fængselsnævnet forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaaas, saafremt dette efter Omstændighederne skønnes formaalstjenligt. Skønnes det under Straffens Udstaaelse, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre Fare for alvorlig Forværrelse af den dømtes Tilstand, bliver Sagen efter Begæring af Direktøren for Fængselsvæsenet paa ny at indbringe for den Ret, som i sidste Instans har paakendt Sagen. Denne afgør efter indhentet Lægeerklæring ved Kendelse, om Straffuldbryrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.

§ 18.

Beruselse udelukker ikke Anvendelse af Straf, medmindre Gerningsmanden har handlet uden Bevidsthed.

§ 19.

Uagtsomhed straffes ved de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser kun, naar det er særlig hjemlet. Paa andre Lovovertrædelser er de paagældende Straffebud anvendelige, ogsaa naar Lovovertrædelsen er begaaet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig Hjemmel.

§ 20.

Hvor Straf eller forhøjet Straf betinges af, at en forsætlig Lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig Følge, indtræder denne Straf dog kun, naar saadan Følge kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter Evne at afværge den, efter at han er blevet opmærksom paa Faren.